

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Danmarks National Socialistiske Arbejder Partis 8 Programpunkter

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: [1941]

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Danmarks National Socialistiske Arbejder Parti's 8 Programpunkter

DET KÖNDELIGE BIBLIOTEK
KÖBERHAVN
SMÄTRYKSDELINGEN

Danmarks National Socialistiske Arbejder Parti's 8 Programpunkter :

1.

Danmarks National Socialistiske Arbejder Parti vil en Genrejsning af det danske Folk, økonomisk og moralsk, paa nordisk Kultur- og Racegrundlag.

2.

Vi kræver Retten til Arbejde sikret. Vi bekæmper Udbytning af det producerende Folk, Lønnen for Produktion og Arbejde skal tilfalde den arbejdsmæssige Indsats.

3.

Vi kræver en vidtgaaende social Forsorg overfor alle Gamle, Syge og Invalider gennem en altomfattende Folkepensionering.

4.

Vi kræver, at danske Erhvervsvirksomheder faar til Formaal at dække det danske Samfunds Behov, i Stedet for som nu udelukkende at tjene Kapitalmagtens Profitbegær. Herudfra kræver vi Afskaffelse af Guldmonopolet og som Basis for Pengeudstedelse en national Møntfod baseret paa Jord og arbejdsskabte Værdier.

5.

Vi kræver Ejendomsretten til Jord og Hjem sikret ved en Lovgivning, der hindrer al Spekulation heri.

6.

Vi bekæmper den marxistiske Klassesedling af vort Folk og betragter Folket som en national, organisk Helhed. Derfor bekæmper vi den parlamentariske Statsform, som vi vil erstatte med det personligt ansvarlige Statsstyre med de faglige Korporationer og Institutåoner som raadgivende Grundlag.

7.

Vi bekæmper den liberalistiske og materialistiske Livsanskuelse og kræver Beskyttelse af de idealistiske og socialistiske Kræfter under Kamp-
raabet :

**Helhedens Vel gaar forud
for den enkeltes Vel**

Ud fra dette vil vi understøtte Kirken i dens Kamp for et kristent, dansk Folk.

I.

Vi kræver Danmarks nationale Selvstændighed bevaret og sikret igennem et Forsvar, baseret paa en enig Folkevilje. Vi søger under Hagekorsets Symbol at opnaa et venskabeligt Samsarbejde med de andre nordisk-germanske Folk, til hvilke vi føler os knyttet ved Blodets Baand.

D.N.S.A.P.'s 8 Punkter enkeltvis nærmere uddybet :

1. Danmarks National Socialistiske Arbejder Parti vil en Genrejsning af det danske Folk, økonomisk og moralsk, paa nordisk Kultur- og Racegrundlag.

Ordet Genrejsning giver os lidt at tænke over, idet Genrejsning betyder at bringe en Ting tilbage til den oprindelige Form fra en Fornedrelse.

Det er jo netop det, vi ønsker at gøre, naar det drejer sig om vort Folk. Det danske Folk var i sin Oprindelse et rent nordisk Folk, stolt og kraftigt, viljestærkt og frejdigt, blottet for Svig; men er desværre gennem Tiderne og navnlig de senere Tider blevet paavirket af og tilført den østerlandske Races Præg. Hvori dette Præg bestaar er os alle bekendt, Jøden og hans Karakter fornægter sig ikke, men vil til enhver ^{tid} og paa alle Steder give sig synlige Udslagbaade økonomisk og moralsk. Hvor han først vinder Fodfæstevil han meget hurtigt komme til at dominere, saaledes er det ogsaa sket hos os.

I mange af Landets ledende Stillinger sidder Jøder eller Straamænd for Jøder, vor Presse arbejder for jødiske Penge, hele Arbejderbevægelsens marxistiske Indstilling stammer fra Jøden Karl Marx, eller Mardokai som han rettelig hedder, hvor kan man forvente andet end Magt- og Profitbegær fra slige Organisationer og Institutioner, det har saavist aldrig ligget for Jøden at tage Hensyn.

Vi vil Genrejsning af vort Folk ved først og fremmest at rense det for fremmede Elementer, vi vil gøre det til et rent nordisk Folk igen og befri det for det østerlandske Aag.

Men det er ikke nok at fjerne den fremmede Indflydelse, vi maa ogsaa fremelske Racefølelsen hos Folket, og der har Kvinderne en Opgave, de kan lære Børnene og de unge at elske deres Land og dets Kultur, dets gamle, skønne Oltidsminder, lære dem at elske deres Flag, det vidunderligste i Verden og vise dem, at det er en Ære at være en ren dansk Mand eller Kvinde, vise dem, at de kan være stolte af deres Forfædre og lære dem at forstaa, at de har en Arv at løfte, en gammel fin Kultur at bygge paa o.s.v. Paa den Maade den nye Slægt racebetonet, og det er sundt for et Folk, for at faa det bekræftet behøver vi blot at vende Blikket mod vort sydlige Broderfolk.

II.

Dernæst vil vi sørge for, at vore Skoler bliver det, de skal være, nemlig Lærestalter, hvor Disciplin, Orden og nordisk Kultur sidder i Høj-sædet.

For helt at befri Folket for daarlig Paavirkning, maa ogsaa Kunst og Litteratur renses og fornyes. Vore Forfædre havde i Sandhed ikke Grund til at skamme sig paa disse Omraader, og de behøvede visselig ikke "Hjælp". Tænk blot paa vore gamle Folkeviser paa vore Sagaer m.m., de er dog i sig selv et straalende Bevis for at Ordet allerede fra de ældste Tider var i den danske Mands Magt.

Ogsaa dens rent "haandværksmæssige" Side, hvis man kan kalde det saa, var i Orden, det beviser de Smykker og Genstande vi har hentet frem af den danske Muld, fx. Guldhornene.

Vi vil have danske Digttere, Tonekunstnere, Billedhuggere, Malere, Skuespillere og saa fremdeles, og vi bandlyser alt Smuds, der kun bidrager til at forsimple Folket; jfr. Visen om "Konen, Kællingen, Madammen, der river ned i Pløret det, der for os Nationalsocialister er en bærende Faktor : nemlig Hjemmet og Familien .

Naar vi saaledes faar rensset ud og luget bort, vil Befolkningen blive til ren og god Underholdning og Kunst og vil naturnødvendigt fremtidig afsky alt andet. Saa har vi opnaaet det, vi vilde, nemlig at højne Moralen.

Sluttelig maa vort Land af dygtige danske Mænd føres tilbage til sin Oprindelse som Landbrugs- og Skibsfartnation og herpaa maa det økonomiske Liv hovedsagelig baseres. Saa vil der blive Arbejde for alle og Plads til alle, hidtil har vort Land paa Grund af Magt- og Profitbegær fra fremmed Side været mishandlet og er blevet gjort til et svært haltende, daarligt fænderet Industriland; det er selvsagt imod vor Natur og Beliggenhed og skal ændres; vi vil som vore Forfædre drive Handel, jøvist, men fri Handel paa ærlig Vis med gode, af Landets naturlige Kilder frembragte Varer.

Naar alt dette er sket, bliver der Nytid i Danmark, da "hejser vi Fanen med Korstegnet hvidt og gaar gennem Danmark med sejrende Skridt.

Naar Landets unge har gjort slavede, saa naar vi blot igen lart den Væbte og Velsignelsen ved at arbejde, vil de atter blive gode Arbejdere i Danmarks Land.

Der er ogsaa et andet Problem, nemlig de danske unge, mange Gange endnu arbejdsløse, der allerede paa Landet har maattet arde Socialhjælp og Desværre er blevet gjort arbejdsløse og uden af Stand til igen paa egen Haand at finde "Livet". Derfor vil ogsaa tænkt paa, de skal optages med Landets strige Unge og i Arbejdsloven og der lære Disciplin og Orden samt deltage i de dygtige medlemmer af et velordnet Hærfund, som vi

III.

Punkt 2.

Vi kræver Retten til Arbejdet sikret: Vi bekæmper Udbytning af det producerende Folk, Lønnen for Produktion og Arbejde skal tilfalde den arbejdsmæssige Indsats.

Med Landets nuværende System følger mange "Velsignelser", blandt andet Arbejdsløsheden og de for dette Tilfælde noksom priste Socialkontorer. Hvad har Systemet opnaaet ved disse Institutioner? Det har opnaaet at bringe Tusinder og atter Tusinder af danske Arbejdere næsten uovervindelige Mindreværdskomplekser for ikke at sige Følelse af at være udenfor, være overflødig i et Samfund, der rettelig burde give dem Arbejde, mange af disse Mænd berøver sig da i Fortvivlelse Livet, at Selvmordene ikke kommer til at figurere i Aviserne og altsaa ikke kommer til Offentlighedens Kundskab, kan vi jo nok se Grunden til, det vilde jo nemlig ikke lige frem være en Reklame for Systemet og dets Mænd.

Lad os mens vi er ved det ikke glemme Fagforeningerne, der oprindeligt lovede deres betalende Medlemmer Guld og grønne Skove, men endte ynkeligt i Lommen paa den jødiske Kapital, hvor de siden har hvilet trygt kun af og til forstyrret af nogle voldsomme, meget vaade Middage. Disse Forhold vil D.N.S.A.P. have ændret og det omgaaende. Der er i vort Land saa Muligheder for at give alle Hænder Arbejde, og disse Muligheder er saa iøjnefaldende, at man maa tro, at Regeringen har lidt af en ondartet Øjensygdom de sidste 10 Aar, siden de ikke har været i Stand til at se dem, for med deres højt besungne "Borgersind" kan det vel ikke tænkes at have været ond Vilje.

Naa, mod Dumhed kæmper selv Guderne forgæves. I hvert Fald overser vi ikke disse Muligheder, og den store Hær af Arbejdsløse skal faa Lov til igen at virke og høste Løn for deres Arbejde, de skal ikke mere slidde Trapperne til Socialkontorerne, eller staa Timevis udenfor i alt Slags Vejr for maaske alligvel at blive afvist, eller i bedste Fald at blive sendt til Tyskland, det er en Skandale, at man herhjemme foretager sig den Slags Ting, naar vi bevisligt i vort eget Land mangler Arbejdskraft (paa Landet), og altsaa har Brug for alle Hænder.

Vi ved meget vel, at der i vort Samfund findes Mennesker, hvem mange Aars Lediggang har gjort sleve, men faar vi blot igen lært dem Glæden og Velsignelsen ved at arbejde, vil de atter blive gode Arbejdere i Danmarks Have.

Der er ogsaa et andet Problem, nemlig de ganske unge, mange Gange endnu umyndige, der allerede paa dette Stadium har maattet nyde Socialhjælp og desaaarsags er blevet slemt forkvælede og ude af Stand til igen paa egen Haand at finde "Linien". Dem har vi ogsaa tænkt paa, de skal sammen med Landets øvrige Ungdom ud i Arbejdslejre og der lære Disciplin og Orden samt dygtiggøres til nyttige Medlemmer af et velordnet Samfund, denne Ud-

IV.

dannelse skal naturligvis foregaa i gode og sunde Omgivelser og med dygtige ansvarsbevidste Mænd som Ledere.

Disse Arbejdslejre er lovrigt en af Fremtidens store Opgaver, idet det jo ikke alene drejer sig om den mandlige Ungdom af alle Samfundslag, nej, ogsaa de unge Kvinder skal have en tilsvarende Uddannelse naturligvis i det for dem specielle Arbejde, men saa alsidigt og grundigt som muligt.

Vi maa jo nemlig ikke glemme, at det er Ungdommen, der skal føre Kampen videre, og den skal og maa derfor være egnet og rustet dertil.

Vi vil yderligere bringe Forhold i Tingene ved at give Arbejderen et ren Løn, d.v.s. ophæve Beskatningen af Varer og Brugsartikler, Husleje m.m. der i Øjeblikket sluger 2/3 af hans Løn, idet den i Form af Renter vandrer direkte i Lommen paa Højfinansens.

Yderligere vil vi sørge for at Lønnen for udført Arbejde virkelig kommer i de rigtige Hænder.

Uden arbejdsmæssig Indsats ingen Fortjeneste, altsaa ikke flere Fars Sønner eller Døtre, der bare sidder og skummer Fløden, eller store, fede Herrer, der ikke har andet at bestille end klippe Kuponer eller fodre Tegnebogen med de Penge andre med Møje har indtjent, vi skal alle uden Undtagelse gøre vor Indsats, og kun da kan vi kræve vor Løn, vi skal lære Befolkningen Glæden ved at arbejde og yde sit Bedste, lære den at forestaa at vil man kræve noget, maa man ogsaa yde noget, det er sund Moral og vil skabe en sund arbejdende Befolkning med Respekt for den enkeltes Indsats og med Tro paa Fremtiden.

Vi vil pløje den Hede, som nu ligger hen, eller Invaliden

vi vil plante, hvor Lyngen den gror, og som samtidig kæmper de Esvæler, hvad der blomstrede før, skal blomstre igen, at engang man kan kende vort Spor.

Vi vil fylke os tæt for at løfte i Flok under Korset, vi har i vort Flag.

Er vi ikkun faa, tør vi tro, vi er nok til at møde den kommende Dag.

Jo, vi har Systemet Alderdømmen, men spørg de gamle, om de ønsker at komme der. Nej, Altsaa ønsker intet Menneske med Respekt for sig selv, at de maaske- paa Grund af i Bund og Grund forfærdede Tilstande - er henvist til at søge en anden, er spætteligt for de paargaldende og gør Situationen utaselig.

Det skal i Fremtiden være sådan, at enhver med Tryghed kan se hen til sin Alderdøm, fordi han ved at han uden Omkost af nogen Art faar sin Pensjon og ved, at det er hans Ret.

Punkt 3

Vi kræver en vidtgaaende social Forsorg overfor alle Gamle, Syge og Invalidter gennem en altomfattende Folkepensionering.

I det Samfund D.N.S.A.P. ønsker at opbygge, har man ikke alene tænkt paa de arbejdsføre og sunde Mennesker; nej, man vil ogsaa sikre den Del af Befolkningen, der paa Grund af Alderdom, Sygdom, Invaliditet ell. lign. ikke mere er i Stand til at udføre et Arbejde med deraf flydende Indtægt.

Vi vil gennemføre Folkepensioneringen. Det vil sige, at vi ønsker, at ethvert arbejdsdygtige Medlem af vort Samfund paa hver Lønningsdag betaler en hvis Del af sin Løn (naturligvis tilpasset efter dennes Størrelse) til en Pension, der træder i Kraft straks og uden Bønfaldelse af nogen Art den Dag, Arbejderen paa Grund af Svagelighed, Alderdom eller Ulykkestilfælde med paafølgende Invaliditet ikke mere kan arbejde; denne Pension vil da være saa god, at den paagældende ikke skal have økonomiske Bekymringer, der gør det sørgelige endnu mere trist.

Yderligere har Manden den Tilfredsstillelse, at det er ikke nogen Form for Almisse, han har betalt sin Del.

Ved at gennemføre en saa enkel og saare simpel Foranstaltning undgaar vi den umaadelig kostbare Administration af alle disse "Omsvebsdepartementer", der i Øjeblikket sluger en kolossal Bunke Penge, som ved Siden af den saakaldte Rente til de Gamle og Syge skal udredes af Kommunernes Kasse, altsaa paalignes den arbejdende Befolkning i Skatter.

For den, der kender den nuværende Form for Alders- eller Invalidenterente, som det altsaa i Øjeblikket saa kært hedder, og som samtidig kender de Kvaler, en Person, der behøver en af disse Renter, maa gennemgaa, naar han paa talløse Kontorer overfor mange Gange taktløse Personer maa beskrive sit Levnedsløb, fra den Dag, han kom til Verden og til Dato, for derefter, efter Maaneders Ventetid, at faa tildelt et Beløb, der i bedste Fald dækker Huslejen og noget af Kosten, for ham maa den nye Ordning være en Befrielse.

Jo, vist har Systemet Alderdomshjem, men spørg de gamle, om de ønsker at komme der. Nej, Almisser ønsker intet Menneske med Respekt for sig selv, at de maaske- paa Grund af i Bund og Grund fordærvede Tilstande - er henvist til at søge en saadan, er smerteligt for de paagældende og gør Situationen utaalelig.

Det skal i Fremtiden være saadan, at enhver med Tryghed kan se hen til sin Alderdom, fordi han ved, at han uden Omsveb af nogen Art faar sin Pension og ved, at det erhans Ret.

Vi kender alle Sagen om Jens Vejmand, hvis Liv var fuldt af Sten, men paa hans Grav- i Døden - man gav ham aldrig en; den skal fremtidig kunne synges som Ligbegængelsessang for det System, der gjorde Alderdommen til en Tid, man saa hen til som en uundgaaelig trist Afslutning paa et virksomt Liv.

Vi vil fremtidig flette en Krans af Danmarks skønneste Blomster til hver eneste Jens Vejmand, der efter en lang Arbejdsdag har lagt sig til Hvile. Paa den Maade vil Danmark takke sine Sønner.

Saa kan man synges sammen med Jens Vejmand :

Lær mig oh Skov at visne glad
som sent i Høst dit gule Blad.

Punkt 4.

Vi kræver, at danske Erhvervsvirksomheder faar til Formaal at dække det danske Samfunds Behov, i Stedet for som nu udelukkende at tjene Kapitalmagtens Profitbegær. Herudfra kræver vi Afskaffelse af Guldmonopolet og som Basis for Pengeudstedelse en national Møntfod baseret paa Jord og arbejdeskabte Værdier.

D.S.S.A.P. vil vriste Magten ud af de jødiske Hænders gridske Tag, og vil gøre det saa grundigt og eftertrykkeligt at intet af den gamle fordervede Ordning bliver tilbage.

De danske Erhvervsvirksomheder skal arbejde i Landets Interesser og ikke i Kapitalens. Produktionslivet skal stabiliseres og ordnes saaledes at der fremstilles hvad vi har Brug for og til rimelige Priser. Det skal ordnes saaledes at det ikke som nu er muligt pludseligt at standse Fremstillingen af en nødvendig Vare, for i Stedet for at producere Ting der kan tjenes mere paa, men som ikke er livsnødvendige. Ved effektiv Kontrol skal Jødernes Indflydelse paa vor Handel umuliggøres, først derved bliver det muligt at Erhvervslivet kommer til at tjene Landets Tarv, fremfor nu Kapitalens Rentekrav. Som et Led i vort Krav om sund Handel og sunde Pengeforhold, ønsker vi Guldmonopolet afskaffet.

Intet har i den Grad tjent den internationale, jødiske Højfinans som netop Guldmonopolet, de har spillet Bold med de enkelte Landes Mønt saa Guderne maa sig forbarne. Eet Land nemlig Tyskland sagde Stop, og skaffede sig Jorden som Værdimaaler og de af tyske Hænder skabte Værdier, og det Land har gennem de sidste Aar bragt sin Handel og sine Pengeforhold i en menstergyldig Orden. Vi vil gække hen og gøre ligesaa, lad Jøden kun beholde sit Guld, vor Jord er for os en langt bedre og mere stabil Værdi og de af

VII.

selv og hele Slægten. Paa den Maade kan man jo ogsaa sige at Bøndernes Mii- danske Hænder udførte Arbejder, Bygningsværker, Skibe, etc. tør vel ogsaa antydes at være Værdier, og skal ogsaa fremtidig være de enkelte Værdier vi regner med og som kan bruges som Basis for Pengeudstedelse i vort Land. Denne Maade vil man ogsaa sikre de kommende Slægter, de vil altid være sikre paa at have et fast Virke paa deres fædrene Gaard, og man for Punkt 5. ved den noksom kandle Vandrang fra Land til By, og den deraf Vi kræver Ejendomsretten til Jord og Hjem sikret ved en Lovgivning, der hindrer al Spekulation heri.

Sidst men ikke mindst vil det gavne Landet og Helheden derved, at oppe Rundt om i Danmark findes i Tusinder af Landbrugsejendomme, Bøndergaarde, Husmandsbrug o.s.v., hvis Jord og Bygninger har tilhørt samme Slægt gennem Generationer. De Mænd der ejer en saadan Gaard, er født og opvokset paa Gaarden, de har deres Rod paa det Sted, der er blevet deres egen lille Verden, de kender hver Plet i Miles Omkreds. Hver lille Krog paa Gaarden har sin egen Historie, gemmer for dem de kæreste og bedste Minder fra deres tidligste Barndom. Tænk saa paa, hvad det maa betyde for saadan en Mand at maatte gaa fra sin Ejendom fordi Tiderne har tvunget ham til at belaae den over Skorsten, oh han ikke mere er i Stand til at udrede Renterne og Afdragene paa Gelden.

Man rykker den Mand og hans Familie bort fra det, der bogstavelig talt var deres Liv, han kan ikke plantes om, vil altid, hvor han end kommer føle sig rodløs og fremmed. Han bliver aldrig den samme stoute, viljekræftige Mand som før.

I disse Tider hvor alle saa højt besynger Nationalfølelsen og igen finder vore gamle Fædrelandsange frem, da kan jeg ikke forstaa, hvorledes man samtidig med at synge -

I Danmark er jeg født, der har jeg hjemme,
der har jeg Rod, derfra min Verden gaar.

uden at blinke kan sætte Hundreder af Landbohjem til Tvangsauktion, og derved rykke mange danske Familier op med Rode, fjerne dem fra det Sted, "hvorfra deres Verden gaar!" Det har intet med Nationalfølelse at gøre og vi vil ikke teale at man i den Grad edelægger alt, hvad der er godt og sundt, for det at have Hjemstavnsfølelse er jo da i høj Grad sundt i et Folk.

Der er i Systempressen skrevet noget om, at Nationalsocialismen vil genindføre Stavnsbaandet, ja, de ved som sædvanlig at der er en By der hedder Snerpe, men ikke hvorhen den snerper.

Vi vil at Jorden skal være Folkets Eje, og skal til Helhedens Vel dyrkes af den Del af Befolkningen som i Aarhundreder har dyrket den danske Jord. Disse Mennesker skal ved Lov have overdraget deres Jord enten som Len eller Arv, og kan ikke spekulere med denne og derved skade sig

selv og hele Slægten. Paa den Maade kan man jo nok sige at Bønderne bliver stavnsbundne idet Gaarden og Jorden gaar i Arv fra Generation til Generation, og den bestemte Slægt altsaa gennem Tiderne har hjemme paa et bestemt Sted i vort Land, men det kan dog kun være en Fordel.

Paa denne Maade vil man ogsaa sikre de kommende Slægter, de vil altid være sikre paa at have et fast Virke paa deres fædrene Gaard, og man forhindrer derved den noksom kendte Vandring fra Land til By, og den deraf følgende Overbefolkning i Byerne og Arbejdsløshed, mens mange Landbojeme savner Arbejdskraft.

Sidst men ikke mindst vil det gavne Landet og Helheden derved, at opnaar en mere effektiv Udnyttelse af den danske Jord, idet de Mænd der kender deres Jorder ud og ind selvfølgelig i Modsætning til tilfældige af Staten indsatte Embedsmænd, der ikke kender Jorden, kan opnaa det rette Udbytte af denne.

Sidst men ikke mindst vil det gavne Landet og Helheden derved, at opnaar en mere effektiv Udnyttelse af den danske Jord, idet de Mænd der kender deres Jorder ud og ind selvfølgelig i Modsætning til tilfældige af Staten indsatte Embedsmænd, der ikke kender Jorden, kan opnaa det rette Udbytte af denne.

Punkt 6.

Vi bekæmper den marxistiske Klassesdeling af vort Folk og betragter Folket som en national, organisk Helhed. Derfor bekæmper vi den parlamentariske Statsform, som vi vil erstatte med det personligt ansvarlige Statsstyre med de faglige Korporationer og Institutioner som raadgivende Grundlag.

Karl Mardokai, kaldet Marx, hed det faderlige Ophav til den sækaldte Marxisme, hvis Bud: "Proletarer i alle Lande forener Eder". (det kommunistiske Manifest af 1848) i sig selv bærer Vidnesbyrd om den Klasse- deling Marxismen bevirker, den ophæver og udsletter ganske vist visse Grænser nemlig de nationale, de der danner Fædrelandet: Fædreland, jeg hader Klang, Fædreland jeg føler Trangen, til at slette ud dit Navn; men til Gengæld skiller den Arbejderne ud i en Klasse helt for sig selv og faar dem til at tro, at de derved opnaar at skabe et lykkeligt Samfund.

Da det er en Kendsgerning, at et Samfund, der bestaar af lutter uenige Klasser, naturnødvendig maa gaa til Grunde, vil man let kunne indse, hvor skadelig en s adan Lære er, men allerede den Kendsgerning at det er en Jøde, der har doceret den, burde virke afskrækkende paa et sundt tankende Menneske. Vi vil betragte Folket som en National Helhed der ikke maa opdeles, og hvor en enkelt Gruppe Mennesker ikke kan komme til at lukrere paa Bekostning af andre.

Derfor vil vi ogsaa bekæmpe, og, naar Tidernes Fylde kommer, fordrive den parlamentariske (d.v.s. den forhandlende Statsform), ja, jeg burde vist i Stedet for forhandlende have sagt skændende, da dette Ord dækker bedre. Vort lille Land har jo i Øjeblikket en Regering, saadan, en Slags da, der ikke ved sine levende Raad, og som med en falleret Stats-

kasse i Baggrunde prøver at danne Samling. Gud bedre det for en Samling, det gamle Ord : Naar Kryppen er tom bides Hestene, passer saa herligt ogsaa i dette Tilfælde.

Grunden til, at de ikke slaas saabentlyst, er den simple at Tyskerne er her i Landet og med et Citat fra en af Samlingstilhængerne : Aage Falk-Hansen : En anstændig Familie skændes ikke, naar der er fremmede i Hjemmet." Det vilde isvrigt heller ikke se saa godt ud overfor Vælgerne, at deres Tillidsmænd gersader i saabentlyst Slagsmaal, altsaa nøjes man med at skændes eftertrykkeligt. Mens de saaledes "parlamentarerer" sejler Danmark sin Undergang i Møde, men her danner D.N.S.A.P. Bolværk, her siger vi Stop.

Vi ser nemlig klart, at hvis man vil styre et Skib sikkert i Havn, maa man have en dygtig Kaptejn, paa hvem Ansvaret hviler, og denne Kaptejn maa saa have Styrmand, Matroser, Fyrbødere o.s.v., hvem han kan betro de enkelte Funktioner. Saaledes ogsaa naar det drejer sig om at styre Skuden Danmark frelst gennem Brænding og Storme.

Hvis man tænkte sig, at der paa et Skib fandtes ikke en men mange Kaptejner, der hver havde sin Mening om Skibets Kurs, saa vilde Resultatet sandsynligvis blive det, at mens Kaptejnerne "parlamenterede" gik Skuden under.

I Danmark har Kaptejnerne været i forrygende Skænderier i Aaremaal og Skuden har derfor drevet om for Vind og Vejr, men :
" nu lægger vi Roret om og retter Kursen op paa Retted.

med nye Folk paa Broen og Dannebrog i Top" skulde, der i vor Tid har vundet saa fast Fodfæste blandt det danske Folk, der har Broder og Fæderland i Hjertet, og som har værdi til evig Tid, ud og erstattet dem med en personlig ansvarlig Mand.

Han vil da som Raadgivere og Hjælpere have de faglige Korporationer, de vil, hver paa sit Omraade være i Stand til at fremskaffe konkrete Oplysninger, og derpaa kan de forskellige Ordninger bygges, derved kommer vi bort fra alle disse velsignede Raad, som man nu rask væk kedsætter, og som bestaar af Mænd, der ofte ikke har et Kuk Begreb om det Emne, de skal arbejde med, naa, de Love, der bliver Resultatet, bærer jo ogsaa tydelige Spor deraf, saa yderligere Kommentarer er overflødige.

Vi vil have frisk Luft i Regeringen og holde Hovedrengering, bort med alt Frasemageri, Hykleri og personlig gøren sig tilgode, vi vil samle vort Folk til en Enhed der arbejder een for alle, alle for een, saa vil et Arbejde for Nationens Trivsel kunne lykkes.

Nej, vi vil netop suette Kirken, vi vil fylde de Kirker, der nu staar tomme, paa Grund af et Præstegerningen er blevet et Embæde, der

X.

XI.

giver en saa og saa stor Indtægt og saa man omkaer efter saa og saa mange Studier og saa derfor Punkt 7. Vore en overbavist troende. Det har aldrig uopgaaende været muligt for os at vinde andre for en Ide. Vi bekæmper den liberale og materialistiske Livsanskuelse og kræver Beskyttelse af de idealistiske og socialistiske Kræfter under Kamparbejdet :

Helhedens Vel gaar forud for den enkeltes Vel !
Ud fra dette Krav vil vi understøtte Kirken i dens Kamp for et kristent dansk Folk.

Liberalismen kom i 1848 over England til Danmark og betegnedes her som National-Liberalisme og forfægtedes af et Parti, der oprindeligt hed Bondevennerne, men som senere antog Navn af National-Liberale.

Disses Politik tog Afstand fra de saakaldte konservative, der jo holdt paa det bestaaende, idet de liberale førte en "frisindet", "forandringsvenlig" Politik.

Faa Aar efter forsvandt Betegnelsen de liberale og gav Plads for Partibetegnelserne Højre, Venstre, de Radikale og Demokratiet, der senere igen er blevet afløst af: Konservativt Folkeparti, Venstre, Socialdemokratiet, radikalt Venstre, Kommunisterne m. fl.

Hvad Liberalismen har udviklet sig til, ser vi altsaa nu klart. Den har dannet en Klassekamp, der ikke alene virker skadelig for de enkelte Klasser indbyrdes, men ogsaa for Nationen som Helhed.

I Forbindelse med den materialistiske Livsanskuelse, der i vor Tid har vundet saa fast Rodfæste, udarter det hele efterhaanden til en sand Broderkrig, hvis der ikke i Tide raabes Vagt i Gevær. Det er det vi nu gør. Vi vil fremelske og beskytte de Kræfter, der har Værdi til evig Tid: de idealistiske og socialistiske. Det vil sige, de Kræfter, der kæmper for Idealernes reale Betydning og gør det til Livets sande Mening og Maal at stræbe mod deres Virkeliggørelse, og som forbinder dette med en sand social Indstilling, hvilket vil sige tilstræber et større Fællesskab mellem et Samfunds Medlemmer og bekæmper den enkeltes Lyst til at skaffe sig Fordele paa andres Bekostning. Vort Kamparbejdet : Helhedens Vel gaar forud for den enkeltes Vel ! er faktisk de ideal-socialistiske Grundsatninger i en Nøddeskal.

Alle Tidens største Idealist, Kristus, sagde : Du skal elske din Næste som dig selv, svarer det ikke forunderligt til vort Kamparbejdet og er dette i sig selv ikke Svar nok til de Mennesker, der vover at paastaa at D.N.S.A.P. vil bekæmpe Kirken.

Nej, vi vil netop støtte Kirken, vi vil fylde de Kirker, der nu staar tomme, paa Grund af at Præstegæringen er blevet et Embede, der

giver en saa og saa stor Indtægt og som man opnaar efter saa og saa mange Studieaar uden derfor behøver at være en overbevist troende. Det har aldrig nogendesinde været muligt for noget Menneske at vinde andre for en Ide eller Tro, man ikke selv har i sit Hjerter. Vi vil hjælpe enhver sand Præst i hans Gerning og Kamp for at vinde andre for Kristendommens første og største Bud : Du skal elske din Næste som dig selv, men vi vil til Gengæld ikke taale, at man laver Kirke om til Forretning, det vilde Kristus heller ikke, tænk paa hvorledes han fordrev Jøderne, der købelog i Templerne og sagde : "Mit Hus er et Bedehus". Det er det, vi vil gøre Kirken til, et Hus, hvor Menigheden kan samles i Bøn og høre Evangeliet forkyndt, da vil disse med deres store Kraft ogsaa tale til det enkelte Menneske og give dette en næstekærlig Indstilling.

Fremtidens Præster maa altsaa bort fra den materialistiske Indstilling og som sande Idealister røgte deres Kald. Kristendommen læser man sig ikke til, den føler man, gennem den dybe Følelse opstaar den store Prædikant, der med Overbevisningens Varme kan bringe Troen videre.

Evangeliet vil vi ikke bekæmpe, det vil vi tværtimod sætte i Høj-sædet, thi det er som Kirken evigt og uforgængeligt.

Vi har valgt den største Herre og staar trofast Væbnervagt

Vi gaar frem med havet Pande og med Livets Gud i Pagt.

Det maatte jo være sig, for at vi ikke kunde ligge her ved Indgangen til Bøtseren som et ubevæget land bogstaveligt talt og som en stadig Trusel for Stortyskland, idet en engelisk Invasion jo hvert Øjeblik maatte ventes. Var Tyskerne ikke kommet her den 9' April, saa var Soglandernes kommet maaske den 10', og saa var vort Land blevet en ganske stor Slagmark.

- Hvas var landsforrædderne? -

Den eneste Opvejning, der kan gøres vort Land, er en National Udbygning af vort nationale Forsvar, og det vil ogsaa ske, saa længe hele det danske Folk staar som en fast Bock, der med Hr. Friis Vind og Perer, vil genrejse det faldne Danmark.

At vi vil bringe vort Forsvar i ordentlig Stand, betyder indtil- tid slet ikke, at vi vil bekriige andre Nationer. Tværtimod vil vi have et godt Samarbejde med alle andre nordisk-germanske Folk.

Vi er dog Folk af en Sæd, vi har et fælles Symbol : Hagekorset og en fælles Ide. Dette er selve Fundamentet til en ny Tid, en Tid, hvor alle Broderfolk kan finde hinanden i vænskabeligt Samarbejde til Gavn for den store Helhed, for alle Nationer.

XII.

XIII.

Punkt 8

Vi kræver Danmarks nationale Selvstændighed bevaret og sikret igennem et Forsvar, baseret paa en enig Folkevilje. Vi søger under Hagekorsets Symbol at opnaa et venskabeligt Samarbejde med de andre nordisk-germanske Folk, til hvilke vi føler os knyttet med Blodets Bånd.

For os, der har oplevet den 9' April, er det en Selvfølge, at Danmarks Selvstændighed værnes af en Hær, der i Tal og Udrustning svarer til de Krav, vor militære Beliggenhed stiller.

Den Måde, Landets Forsvar hidtil er blevet behandlet, er intet mindre end en Forbrydelse, og det, der skete den 9' April var en Følge af den siddende Regerings forbryderiske Leflen for den internationale Højfinans og dermed det engelske Imperium.

De troede de Herrer, at de ved deres Optreden var i Stand til at blive ved at balancere, skulde England saa eventuelt vinde Krigen, kunde de staa med Palmerne i Haanden og sige: "Kan I se, vi gjorde, hvad vi kunde, for at holde os udenfor. Derfor sendte de ogsaa en Snes af Landets unge Mænd i Døden. De troede selv at kunne købe sig fri for Ansvar ved at myrde andre.

Den Dag er heldigvis ikke fjern, hvor vi kan drage dem til Ansvar for deres Handlinger, sit Ansvar løber man nemlig ikke fra, og man køber sig heller ikke fri derfor ved at myrde andre Mennesker, som de gjorde den 9' April.

Det maatte jo være klart for enhver, at vi ikke kunde ligge her ved Indgangen til Østersøen som et aabent Land bogstaveligt talt og som en stadig Trusel for Stortyskland, idet en engelsk Invasion jo hvert Øjeblik maatte ventes. Var Tyskerne ikke kommet her den 9' April, saa var Engländerne kommet maaske den 10', og saa var vort Land blevet een eneste stor Slagmark.

- Hvem var Landsforrædderne? -

Den eneste Oprejsning, der kan gives vort Land, er en rationel Udbygning af vort nationale Forsvar, og det vil ogsaa ske, den Dag hele det danske Folk staar som en fast Blok, der med Dr. Frits Clausen som Fører, vil genrejse det faldne Danmark.

At vi vil bringe vort Forsvar i ordentlig Stand, betyder imidlertid slet ikke, at vi vil bekrige andre Nationer. Tværtimod vil vi have et godt Samarbejde med alle andre nordisk-germanske Folk.

Vi er dog Folk af samme Race, vi har et fælles Symbol : Hagekorset og en fælles Ide. Dette er selve Fundamentet til en ny Tid, en Tid, hvor alle Broderfolk kan finde hinanden i venskabeligt Samarbejde til Gavn for den store Helhed, for alle Nationer.

XIII.

Vi vil lære hverandre at kende og lære at vise Respekt for de enkelte Kultur og Særpræg.

Saaledes vil en ny Verden opstaa paa Ruinerne af den gamle, og disse Ruiner, der er Folkenes aartusindgamle Historie er saevist ingen "Sandgrund". De har Styrke og Kraft til at bære National-Socialismens nye, store Bygning.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk